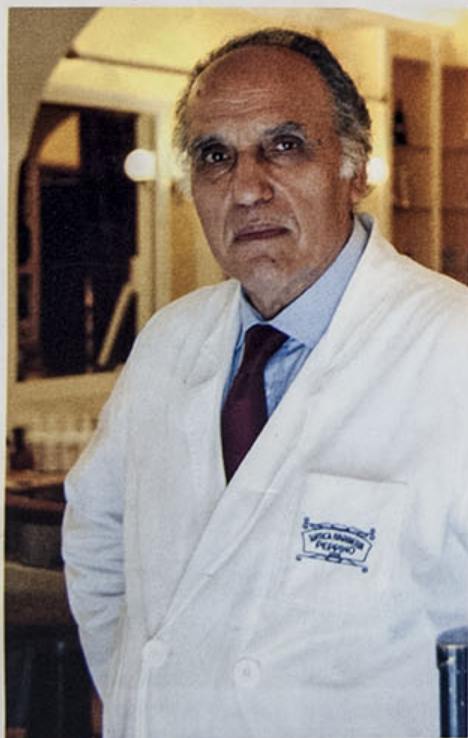

Barberernes comeback!

I Roms hjerte, blot et stenkast fra Den Spanske Trappe, ligger Antica Barbieria Peppino, der så dagens lys i 1956. Spejlet har mødt ejeren Piero Migliacci og talt med ham om ...

Psykologisk indsigt og skarpe knive

Tekst og foto: Jesper Storgaard Jensen

Straks du træder indenfor hos Antica Barbieria Peppino, vil du formentlig føle dig hensat til årene omkring Roms La dolce vita, Det søde liv (fra 1960), der bliver fremstillet i Federico Fellinis berømte film af samme navn. De gamle barberstole, væggenes gule farve, belysningen og samlingen af gamle barberknive – alt signalerer "fjern tidsepoke". Hertil kommer ejeren Piero Migliacci menneskevarme modtagelse, der også må siges at høre en anden tid til.

"Amerikanske, engelske og sågar japanske blade har skrevet om vor salon, men aldrig danske", siger 73-årige Migliacci med tydelig tilfredshed. Og det er naturligvis ikke tilfældigt, at journalister fra alle verdenshjørner har ladet sig lokke ind på Pietro Migliaccis frisørsalon, for her er tale om en vaskeægte institution midt i Roms hjerte, der gennem årene har været frekventeret af adelige, politikere, skuespillere og andet godfolk og som i den lokale presse kort og godt går for at være "Roms mest elegante tempel for mandlig forfængelighed".

Mere end 50 år på bagen

Salonen åbnede i 1956 og blev dengang drevet af sicilianske Peppino Ricciardi. I 1966 – i en alder af 29 år – kom Piero Migliacci i lære hos signor Peppino, men det var faktisk meget tidlige.

at Piero for første gang stiftede bekendtskab med frisørfaget.

"Jeg er vokset op i den lille by Schiavonea, i den syditalienske region Calabrien, og allerede som 12-årig begyndte jeg at gå til hånd i en lille frisørsalon i byen. Da jeg var 15 år, klippede jeg landsbyens børn og unge, og af og til foretog jeg også barberinger. På et tidspunkt blev min mester imidlertid sygemeldt i en længere periode, og så blev jeg jo nødt til også at klippe de voksne, for vi kunne jo ikke bare lukke butikken. Det var en hård, men også lærerig periode for en dreng på 15 år," siger Piero og ser alvorlig ud.

Så i en periode på otte måneder troppede han hver mandag op hos sin mester med ugens indtjening. Det blev naturligvis belønnet med en ekstra skilling, og samtidig blev det kimen til hans passion for frisørfaget, der har varet ved lige siden.

Et sympatisk snakkehoved

Fra de beskedne kår i Syditalien tog Piero Migliacci nogle år til Tyskland for at arbejde. Da han senere vendte tilbage til Italien, var det for at arbejde som frisør i Milano, hvor han havde vundet en frisørkonkurrence for unge talenter. Først senere, i en alder af 29 år, kom Piero til Rom for at arbejde på Peppinos salon.

Det er tydeligt, at Piero elsker frisørfaget, og ... at han elsker at snakke. Jeg spørger ham derfor, om han har en særlig "kommunikationsstrategi" i

Antica Barbieria Peppino 1956
Via della Vite 33, Roma
Tlf. 0039-06 67 98 404
www.anticabarberia.com

forhold til de klienter, der sidder i barberstolen.

"Da jeg var yngre, var jeg ret genert og vel også indelukket. Men på et tidspunkt indså jeg, at hvis jeg ville fortsætte med at arbejde som frisør, så måtte jeg ændre karakter. Så jeg besluttede mig for at kaste genertheden over bord, og i dag tror jeg, at de fleste opfatter mig som lidt af et snakkehoved. Men det er jo kun fordi, jeg elsker at snakke med mine kunder, og vores faste kunder ved udmærket, at jeg ikke kan holde mund," siger han og griner, hvorefter han straks tilføjer:

"Efter min mening er det vigtigt at tale med kunderne. I en periode havde jeg en kendt psykolog som stamkunde, og engang sagde han til mig: 'Piero, du har gennem årene talt med så mange mennesker, at hvis du havde en psykolog-briks, ville du kunne udføre mit job'. Det var naturligvis en joke, men det siger lidt om, at du som frisør, også skal have en vis psykologisk indsigt," forklarer han.

De skarpe knive

Som tegn på at vi her har at gøre med en vaskeægte gammel barbersalon, så udfører Antica Barberia naturligvis også barberinger som i de gode gamle dage. Og ikke nok med det: Piero Migliacci er sågar ophavsmand til det, han kalder Barberknivenes Klub.

"Den startede nok mest af alt som en joke, da jeg i en tv-udsendelse, mens jeg udførte en gam-

meldags barbering, halvt i spøg fortalte, at vi hos Peppino havde en barberklub. Det var dog ikke den hele sandhed, for vi havde på det tidspunkt kun tænkt på at starte en. Men tv-udsendelsen gav genlyd, og folk begyndte at kontakte os for at blive optaget i klubben. Og så startede vi rent faktisk en klub og har nu cirka 350 medlemmer. Alle har deres egen personlige ragekniv med nummer og navn på. Vi får vores barberknive fra virksomheden Mastro Livi i Perugia," fortæller Piero og peger hen mod et vitrineskab, hvor alle de nummererede knive ligger.

Denne historie forklarer ligeledes, hvorfor man på Peppino har et foto af den spanske konge Juan Carlos I hængende.

"Den spanske konge havde tidligere været kunde, da Peppino var chef for barbersalonen. Vores idé var derfor at gøre Juan Carlos I til klubbens æresmedlem, og det sagde den spanske ambassade i Rom heldigvis god for," fortæller Piero.

Men hvordan udfører man egentlig den perfekte barbering ifølge Piero Migliacci?

"Jeg starter med en let ansigtsmassage med en aromatisk creme, som jeg selv har udviklet. Herefter bruger jeg en slags maskine, der producerer ozondampe. Det er med til at udvide hudens porer. Dernæst er det tid til endnu en ansigtsmassage, denne gang med en vibrator, der får huden til, om man så må sige, at slappe af. Herefter skal

der gang i barberskum og ragekniv på den gode gammeldags måde. Efter endt barbering lægger jeg et varmt omslag omkring ansigtet, hvorefter jeg masserer en creme ind i huden. Herefter lægger jeg et koldt omslag omkring ansigtet. Det får hudens porer til at trække sig sammen. Prikken over i'et er en massage med en aftershave, som jeg selv har udviklet," siger Piero og slår ud med armene for ligesom at understrege, at her taler vi om kunsthåndværk på højt niveau.

Fremtidens frisører

Da vi taler videre om fremtiden for frisørfaget som håndværk, lægger Piero derimod ansigtet i alvorlige folder:

"Her i Italien er det desværre et håndværk, der risikerer at uddø. Jeg oplever, at faget ikke har den store tiltrækningskraft på de unge, og det er en stor skam. Hvis min energi holder, håber jeg derfor på snart at kunne få en ung mand ind, som jeg vil kunne lære op. Men heldigvis har jeg jo mine to kolleger og ikke mindst min søn Alessandro på 28 år, som også arbejder i salonen som frisør. Han tegner fremtiden, og det vil være hans fremtidige opgave at holde Peppinos fane højt," slutter Piero Migliacci.